

עמ"ת 26554/08/17 - איימן גאבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 26554-08-17 גאבר(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
העוררים איימן גאבר (עציר)
נגד
המשיבים מדינת ישראל

16 אוגוסט 2017

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד פאיז יונס

ב"כ המשיבה עו"ד פשרל

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בפתח תקווה, כב' השופטת אתי כרייף מיום 10.7.17 אשר דחה בקשה לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

ביהמ"ש קמא הורה על קבלת תסקיר שירות המבחן במסגרת הבקשה לעיון חוזר. התקבל תסקיר שירות המבחן, שלישי במספר, אשר היה שלילי לכל הדעות והביע עמדה נחרצת לפיה לא חלה כל הגמשה בעמדותיו של המשיב, גורמי הסיכון המאפיינים אותו משמעותיים ולא המליץ אף על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. ביהמ"ש קמא לא ראה לנכון לסטות מהמלצתו השלילית של שירות המבחן. עוד ציין ביהמ"ש קמא כי עסקינן במי שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו ריבוי עבירות של החזקת נשק ותחמושת. עברו הפלילי כולל הרשעות קודמות לרבות בעבירות נשק בגינן ריצה מאסרים בפועל. ב"כ העורר טוען כי שגה שירות המבחן בכך שהתייחס לתיק מב"ד אשר נוגע לעברות כלכליות של הלבנת הון בעניינו של העורר ושגה ביהמ"ש קמא כאשר לא ראה לנכון לסטות מהמלצת שירות המבחן. עוד נטען כי קיימים מפקחים ראויים בעניינו של העורר.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים שוכנעתי כי דין הערר להידחות. עסקינן במי במיחוסות לו עבירות של החזקת נשק ותחמושת כאשר מדובר במספר כלי נשק וכן תחמושת מסוגים שונים. מדובר במי שלחבתו הרשעות קודמות לרבות 2

הרשעות קודמות בעבירות של נשיאת נשק שלא כדין מהשנים 2002 ו 2004. אמנם הרשעתו האחרונה הינה משנת 2004 ואולם החזרה על ביצוע עבירות נשק מצדיקה את המסקנה לפיה לא ניתן ליתן אמון במשיב.

בהקשר זה נראה כי המשיב אינו צולח את המשוכה הראשונה של מתן אמון בו ולפיכך אף בהינתן מפקחים ראויים לא היה מקום לסטות מהמלצת שירות המבחן. מדובר בעבירות שבהן קיימת חזקת מסוכנות, אשר התבצעו לכאורה בתוך הבית וניתן לבצען גם בתנאים מגבילים.

לא שוכנעתי כי עמדתו של שירות המבחן נבעה בעיקרה מאותו תיק מב"ד אשר אליו הפנה ב"כ העורר. עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה כי שירות המבחן התייחס למכלול נתוניו של העורר, נפגש עם העורר עצמו ושוחח עמו. שירות המבחן התרשם מחשיבה נוקשה ומדפוסים שוליים מופנמים של העורר באופן המגביר סיכון להתנהגות שולית חוזרת מצדו.

בנסיבות אלו ועל אף חלוף הזמן מתחילת מעצרו של המשיב לא היה מקום לסטות מהמלצת שירות המבחן.

בנסיבות אלו לא נפל פגם בהחלטת ביהמ"ש קמא.

בשולי הדברים יצוין כי לא נתתי משקל לטענת המבקשת בדבר האיחור בהגשת הערר.

אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ד אב תשע"ז, 16/08/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו , שופט